

Sheet 1

Het lijkt zo eenvoudig, het is geen rocket science, sla een paar planken en het probleem is opgelost. Waar wacht u op? Ik zou willen dat het zo eenvoudig is.

Geachte raadsleden, dames en heren op de tribune, het komt niet vaak voor dat een wethouder zelf een project toelicht. Voor de reconstructie van de Lange Linschoten vind ik het noodzakelijk u verslag te doen van de bevindingen van ons team tot dusver en de route die we wensen in te slaan. Dit project sleept al jaren, er zijn u vele dingen beloofd, er zijn verwachtingen gecreëerd en teleurstellingen opgedaan. Ik zal uitvoerig stilstaan bij enkele aspecten die wellicht bij sommigen van u uit den treure bekend zijn. Voor het totaal overzicht is dat niettemin vereist. Ik verzoek u ook uw vragen op te sparen tot aan het einde van mijn betoog.

Sheet 2

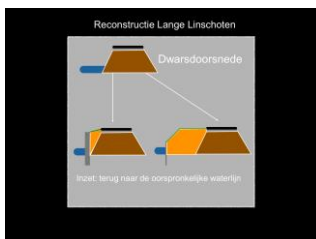
Dit is een twitterbericht dat ik afgelopen week ontving. Ik ben blij met de oproep "echt aanpak probleem" want daar gaat het hier over.

Sheet 3

Over de mate van (on)veiligheid kunnen we op zich een hele vergadering wijden, maar iedereen zal het er wel over eens zijn, dat hier iets moet gebeuren. De vraag wélke beschoeiing hier mag komen is inmiddels met het waterschap beantwoord. De vraag wáár de beschoeiing mag of moet staan was tot enkele weken geleden inzet van een verschil van inzicht, mening of zo u wil, onenigheid. Die plaats maakt voor de kosten nogal uit.

Ik licht dat toe aan de hand van de volgende tekening.

Sheet 4

Inmiddels bestaat er met het waterschap overeenstemming over de plaats, namelijk de oorspronkelijke waterlijn van 1965.

Echter dan speelt er nog steeds iets ónder water. Ik heb de afgelopen 3 maanden zo'n 40 gesprekken gevoerd met betrokkenen en omwonenden, waaronder de klankbordgroep. Spontaan wordt mij daarbij telkens gemeld dat het baggeren fout is uitgevoerd, niet volgens het draaiboek, niet volgens het bestek. Er wordt veelvuldig opgemerkt dat de baggerschuiten met koppen klei wegvoeren, dat de baggerschuiten de oevers ingeduwd werden om te keren en te passeren, want het water was te smal, dat de schroef van de duwboot kolkend water tegen de oever sloeg, dat de bak van de kraan niet geschikt was voor de vorm van het rivierbed en er wel happen klei uit de oever en de bodem genomen moesten worden. Wat mij betreft geen observaties van onkundige mensen. Wat ik u nu vertel is voor u niets nieuws. Immers in 2008 was dit voor de gemeente Oudewater al aanleiding om het waterschap aansprakelijk te stellen. Er is daarna een patstelling ontstaan waar partijen niet uitgekomen zijn. Er is helaas niets gedaan met uitspraken van omwonenden, er is geen bewijsmateriaal verzameld. De aansprakelijk stelling is niet doorgezet en ook niet ingetrokken. En iets vergelijkbaar speelt rondom de veronderstelde schade door de muskusratten. Tot 2008 tierden zij hier welig. Daarna heeft het waterschap de bestrijding overgenomen en ervoor gezorgd dat zij effectief opgeruimd werden. Ik kom hier op terug bij het hoofdstuk geld.

Bomen zijn emotie, bomen leveren zuurstof, bomen zijn waardevol en fraai. En de verzorging ervan kan enorme kosten met zich meebrengen. De huidige situatie langs de Lange Linschoten, zelfs de hemel in geprezen in een filmpje over Oudewater, is ontstaan als gevolg van jarenlange verwaarlozing.

Het agrarisch gebruik van wilgenhout is sinds ongeveer 1965 in onbruik geraakt. Net zo als het gebruik van de Lange Linschoten als trekvaart.

Sheet 5

Zo zag het er destijds uit. Sorry Kees. Keurig verzorgd. Zonder bijdrage van de gemeente. Dit is het historisch juiste perspectief op de rijen knotwilgen. Voor de goede orde, na WOII stond er geen enkele boom, de laatste was opgestookt tijdens de hongervinter.

Sheet 6

En dat wijkt nogal af van de situatie nu ruim 50 jaar later. Of we de situatie van vandaag waarderen of niet, het slaan van een beschoeiing is op menige plaats onmogelijk.

Daarbij komt dat het met name de drukbelasting van de bomen is die de kosten van de beschoeiing opdrijft. Zo'n 350€ per strekkende meter meerkosten voor het kunnen verdragen van deze hangwilgen. Op het geheel van de LL met gemak een meerprijs van 2 miljoen €. Het antwoord lijkt dan ook simpel; haal die bomen maar weg.

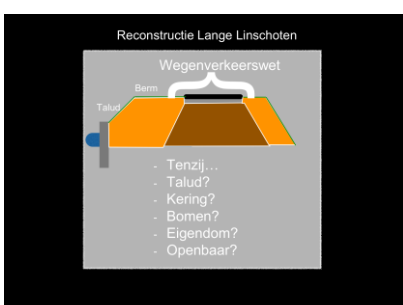
Echter:

- elke boom staat op particuliere grond.
- elke knotwilg wordt beschermd door onze eigen APV.
- en hele stukken worden sinds oktober 2016 beschermd door de provinciale landschapsverordening. Elke particulier moet dus zelf toestemming geven dat die bomen verdwijnen. En het ligt in de rede te veronderstellen dat niet elk van de 190 huishoudens of eigenaren aan de LL daaraan wil meewerken. Ik hoop dat het voor u duidelijk is dat een aanbesteding pas zinvol is als we met zekerheid weten dat de werkzaamheden ongestoord doorgang kunnen vinden. Boven op alle kosten willen we al helemaal niet dat we als gemeente Oudewater te maken krijgen met verletkosten omdat de aannemer als gevolg van een dwarsliggende boom niet verder kan met zijn werk.

En daar mee kom ik aan het slot. Geld.

De kosten voor het vernieuwen van de beschoeiing zijn geraamd op 7.5 miljoen €. Dit bedrag is niet gereserveerd in de begroting zodat volledige uitvoering op dit moment onmogelijk is. Daarnaast weten we dat dat bedrag ontoereikend is, want daarna moet de reconstructie van de Noord en Zuid Linschoterzandweg nog gedaan worden.

Mijn vraag bij mijn kennismaking met dit project was dan ook "Waarom? Waarom moet de gemeente Oudewater en in haar eentje deze rekening oppikken?"

Sheet 7

De wegenverkeerswet is hierover expliciet. Zij stelt: de gemeente is verplicht te zorgen voor een veilige openbare weg en berm. Tenzij. Tenzij in de wegenlegger de verantwoordelijkheid voor het onderhoud anders is vastgelegd. Dat zijn we aan het uitzoeken.

En is het talud hetzelfde als de berm? Het mag duidelijk zijn dat het talud nooit geschikt zal zijn voor uitwijkmanoeuvres. Noch

voor de auto, noch voor de fietser. Wie staat aan de lat voor het talud?

En wanneer voldoet de waterkerende functie van de dijk niet meer? Is dat als deze water doorlaat. Nu. Of als deze met verder verval inzakt? Direct, dan wel indirect door het baggeren, of door de muskusratten veroorzaakt?

En de extra kosten die de bomen en hun bescherming veroorzaken, vallen die automatisch toe aan de gemeente?

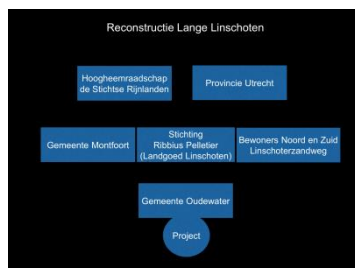
En aangezien elk snippertje grond in particulier bezit is, is het dan redelijk om van de bewoners geen enkele bijdrage te vragen?

En als deze mogelijke verplichting voortvloeit uit het openbare karakter van deze weg die op particuliere grond ligt, wie hebben er dan baat bij deze weg? En staat dat bijzondere belang in redelijke verhouding tot het algemene belang?

En uiteindelijk, waarom is de gemeente Oudewater de enige betalende partij voor deze beschoeiing?

Ik ben niet alleen wethouder voor dit project, ik ben ook wethouder Financiën van deze prachtige gemeente. En ik ben niet voor niets door u doorgezaagd op mijn inzet voor uw zelfstandigheid. Het buitengebied van Oudewater is groter dan de Lange Linschoten en vraagt zo links en rechts ook om enig herstel.

Afgezien van het geld en de sowieso grote rol van de gemeente Oudewater in dit project vanuit de zorgplicht voor haar inwoners: er zijn meer belanghebbenden. Tot nu toe stonden zij eerder kibbelend tegen over elkaar dan eendrachtig samenwerkend naast elkaar. Mijn analyse van dit project was en is dat de gemeente Oudewater dit project door de vele belangen en tegenstellingen nooit in haar eentje tot een succes kán brengen.

Sheet 8

Mijn inzet is daarom geweest om de belanghebbenden meer op één lijn te krijgen. En ik ben daarin zeer erkentelijk naar gedeputeerde Krol die na mijn zelfde uiteenzetting aangehoord te hebben, met een uitstekend voorstel is gekomen.

Sheet 9 (animatie)

Onze inzet in het project wordt de volgende....

Sheet 10

Op dit moment heeft de provincie een projectleider aangesteld die verkend hoe een project moet worden ingericht om de patstelling, de continue cirkel van verwachting en teleurstelling, te doorbreken.

In dit project wens ik het gebied, dus meer dan water en oevers en weg, centraal te stellen. Een gewichtsontheffing is mooi, maar anders dan de naam doet vermoeden worden de vrachtwagens er niet lichter van. Dus kunnen we bedrijven verplaatsen is ook een van de vragen die we gaan beantwoorden.

Naast de project opzet zal een begroting opgesteld worden die, dat is mijn inzet, meer partijen dan alleen de gemeente Oudewater kent die bijdragen in de kosten. Om daarmee ook een evenwicht te bereiken tussen algemeen en bijzonder belang.

Waterschap, provincie en gemeente zitten nu met elkaar aan tafel, maar ik wil de aanwonenden en anderen ook op de juiste wijze betrekken. Daar moeten we nog mee aan de slag. Aanwonenden die samen met de al bestaande klankbordgroep intensiever betrokken willen worden kunnen zich bij ons melden.

Willen we een langdurige oplossing bereiken dan zullen we ook het water en bomen beheer ter discussie moeten durven stellen. Anders blijft het aanmodderen.

Over modder gesproken, na 8 jaar moet het baggerdispuut linksom of rechtsom van tafel.

En om alle elementen van de reconstructie ook te daadwerkelijk te kunnen aanschouwen zullen we op de kortst mogelijke termijn zo'n 100m model beschoeiing gaan plaatsen.

Geachte leden van de raad. Te lang is dit project als een zuiver civiel technische uitvoering gezien. Ik heb u slechts een aantal aspecten toegelicht die maken dat dit project al jaren in een patstelling verkeert. Ik stel u expliciet de vraag of met mij van mening bent dat als wij op deze weg doorgaan dat we dan uit de patstelling gaan komen? U bent immers net zo goed belanghebbende als de aanwonenden en ik heb u nodig om ook uw schouders onder deze aanpak te zetten.

Ik dank u allen voor uw aandacht en wil u graag de gelegenheid geven om vragen te stellen.

